

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoPr/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204820
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8816204820.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu JT COMPANY INVEST s.r.o., Dunajská 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 201 904, zast. JUDr. Martin Šaffa, advokát, AK Kalinčiakova 2729/10, Vranov nad Topľou, IČO: 42 381 631 proti žalovanému J. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XXX, B. nad I. zast. X.. Petrom Rychnavským, advokátom, AK Rázusova 111/19, Vranov nad Topľou, IČO: 42 079 420 o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 4C/188/2016 - 220 zo dňa 17.02.2020, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcovi s tým, že o výške náhrady rozhodne súd 1.inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol. II. Vyslovil, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 179 ods. 1, 2, § 186 ods. 1, 2, 3, § 191 ods. 1, 2, 3, 4 Zákonníka práce a ust. § 137, § 149, § 150 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, 2, 3, a článku 3 ods. 1, 2, § 8 a § 15 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej „C.s.p.“).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že v priebehu konania zistil, že pôvodný žalobca AQUAREAL s.r.o., Pribinova 82, Vranov nad Topľou, IČO: 44 034 344 zanikol na základe dobrovoľného výmazu dňa 7.11.2017 a došlo k zániku spoločnosti, v dôsledku zlúčenia, kde právnym nástupcom je spoločnosť JT COMPANY INVEST s.r.o. Dunajská 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 201 904. Uvedené skutočnosti vyplývajú z výpisu z obchodného registra žalovaného a taktiež vyplývajú z predložených notárskych zápisníc. Uznesením zo dňa 14.2.2018, č.k. 4C/188/2016-100 preto súd rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom doterajšieho žalobcu AQUAREAL s.r.o. a to spoločnosťou JT COMPANY INVEST s.r.o. Dunajská 8, Bratislava - Staré Mesto, IČO: 46 201 904.

4. Predmetom nároku žalobcu v tomto konaní je nárok na náhradu škody vzniknutú pri plnení pracovných povinností, pričom nejde nárok na náhradu škody na základe dohody o hmotnej zodpovednosti.

5. Zodpovednosť zamestnanca za škodu v zmysle súdom prvej inštancie uvedených zákonných ustanovení Zákonníka práce je založená na subjektívnom princípe. Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zodpovednostné predpoklady a to vznik škody, porušenie povinností pri plnení

pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, zavinenie zamestnanca a existencia pracovného pomeru. Pre zodpovednosť zamestnanca za škodu sa vyžaduje splnenie všetkých uvedených predpokladov. Ak nie je splnený čo len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu nezodpovedá. Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky je na zamestnávateľovi. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie. Ak niektorá z predpokladov nie je splnená nemôžeme hovoriť o vzniku zodpovednosť za škodu.

6. Škodou je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, pričom skutočná škoda spočíva v skutočnom zmenšení majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je nutné vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Inou škodou je ujma spočívajúca v tom, že v dôsledku škodovej udalosti nedôjde k rozmnoženiu, zväčšeniu majetkových hodnôt, hoci sa to dalo očakávať, ak by nebolo došlo ku škodovej udalosti.

7. Žalobca si v danej právnej veci uplatnil nárok na náhradu škody voči svojmu bývalému zamestnancovi - žalovanému, pričom podľa jeho tvrdení, škodu mu mal žalovaný spôsobil počas trvania pracovného pomeru a pri plnení pracovných úloh.

8. Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov o to samostatne a v ich vzájomnej súvislosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a to z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie všetkých vyššie uvedených zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti za vznik škody, ktorými sú vznik škody, porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, zavinenie zamestnanca a existencia pracovného pomeru, pričom ak nie je splnený čo i len jeden z nich nie je daná zodpovednosť. V konaní je nepochybná len existencia pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným.

9. Žalobca neoznačil a nepredložil dôkazy, ktoré by jednoznačne preukazovali, splnenie predpokladov pre vznik škody a to porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, zavinenie žalovaného ako zamestnanca ani to, že škodu spôsobil výlučne žalovaný, teda jeho subjektívne zavinenie a to akým spôsobom ju spôsobil.

10. Zároveň žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody, medzi porušením povinností žalovaného a vzniknutou škodou. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalovaný spolu s ďalšími zamestnancami si svojej povinnosti po ukončení sezóny kúpaliska splnili, potvrdil to vo veci vypočutý svedok. Je zrejme, že k poškodeniu mohlo dôjsť akoto vyplynulo z dokazovania v dôsledku vysokej hladiny spodnej vody. Preto nie je možné so 100 % istotou skonštatovať, že k poškodeniu došlo porušením pracovných povinností žalovaného, ktorý pracoval u žalobcu ako údržbár, navyše, ak na tej istej pozícii údržbára s tou istou pracovnou náplňou pracovali ďalší dvaja pracovníci, ako to z dokazovania vyplynulo.

11. Napokon žalobca jednoznačne nepreukázal ani rozsah vzniku škody. Samotná faktúra za opravu ešte sama o sebe túto skutočnosť hodnoverne nepreukazuje. Nie je zrejme, či všetky fakturované práce boli fakturované práve v súvislosti s poškodením, ktoré mal spôsobiť žalovaný. Uvedené skutočnosti nevyplývajú z predložených listín, tie preukazujú len výšku opravy bazénového systému, nie výšku poškodenia. Na toto nemá vplyv ani to, že poisťovňa odmietla plniť z titulu poistného plnenia z uzavretej poistnej zmluvy ktorú mal žalovaný uzavretú. Skutočnosti o zavinení žalovaného jednoznačne taktiež nevyplývajú ani z výpovede svedka bývalého konateľa F. Č., ktorý potvrdil, že na pozícii údržbára pracovali traja cit. „Následne zistil, že to nebola ani jeho vina. Presne sa nepamätá. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo bolo príčinou tejto škody, uviedol, že mysleli si, že sa nevypustil systém. Nevedeli to preukázať, preto sa aj oni ohradili, že to nebola ich chyba“.

12. V konaní nebolo preukázané ani to, že žalobca uzatvoril so žalovaným písomnú dohodu o náhrade škody a taktiež nepreukázal, že požadovanú náhradu škody vopred prerokoval (keďže presahuje 50,-Eur) so zástupcami zamestnancov ako mu to ukladaná Zákoník práce. Preberací a odovzdávací protokol nie je dohodou o náhrade škody ako má na mysli Zákoník práce.

13. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že v danom prípade, ako už bolo uvedené vyššie, žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov pre vznik škody, ako je to vyššie uvedené a ako ich stanovujú vyššie uvedené hmotnoprávne ustanovenia Zákonníka práce o náhrade škody. Na základe uvedeného dôvodu preto súdu prvej inštancie neostávalo iné, iba žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

14. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 252 ods. 2 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. Keďže v konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.

15. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to v celom rozsahu. Mal za to, že skutkové závery súdu prvej inštancie nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu v danej právnej veci. Žalobca je toho názoru, že v konaní boli preukázané všetky podmienky pre úspešné uplatnenie a priznanie náhrady spôsobenej škody. Žalobca si voči žalovanému uplatňuje pomernú časť náhrady škody v maximálnej prípustnej výške podľa Zákonníka práce, ktorú mu žalovaný spolu s jeho dvoma spolupracovníkmi na rovnakej pracovnej pozícii spôsobil tým, že ako údržbári letného kúpaliska po skončení letnej sezóny pred zimou nevypustili vodu z bazénového čerpadla a vodných rozvodov (potrubia) kúpaliska, čím došlo v zime k zamrznutiu vody v rozvodoch a k popraskaniu a k zničeniu bazénového systému. V priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že žalovaným bol jedným z trojice údržbárov kúpaliska, ktorí mali v pracovnej náplni každý rok aj prípravu bazénov na zimu, a teda vypustenie vody z potrubia.. Toto je nespochybniteľný fakt, ktorý bol preukázaný aj výpoveďami žalovaného a svedka. Bolo teda nespochybniteľnou povinnosťou žalovaného a jeho dvoch spolupracovníkov v rámci ich pracovnej pozície vypustiť vodu z potrubia pred zimou. Taktiež bolo v konaní nespochybniteľne preukázané aj to, že v nasledujúcej zime došlo k zamrznutiu vody v potrubí bazénového systému a k zničeniu týchto rozvodov a to preberacím protokolom o rozsahu spôsobenej škody a poškodených dielov za prítomnosti nezávislých svedkov mestskej polície, ako aj za prítomnosti samotného žalovaného, ktorý potvrdil rozsah spôsobenej škody. Na mieste nemal žiadne námietky o jeho nezavinení alebo spodnej vode. Faktom je, že s námietkou údajnej presakujúcej spodnej vody prišiel žalovaný až na posledných pojednávaniach v tejto veci, v roku 2019. Žalovaný však toto svoje tvrdenie o údajnej spodnej vode žiadnym spôsobom nepreukázal, a neexistuje ani žiadny písomný záznam o takýchto námietkach z jeho strany počas výkonu jeho zamestnania a počas trvania jeho zodpovednosti za odčerpanie vody zo systému. Zároveň objektívne skutočnosti, a to že vo všeobecnosti je stav spodnej vody v zime na minime, a že voda bola zamrznutá vo vnútri potrubia svedčia proti tvrdeniu žalovaného. Opakovane žalobca poukázal na to, že o týchto námietkach o údajnej spodnej vode neexistuje žiadna zmienka počas pracovného pomeru žalovaného, ani roky po skončení tohto pomeru počas prebiehajúcich súdnych sporov. K tvrdeniu súdu prvej inštancie o tom, že nedošlo k prejednaniu škody medzi zamestnávateľom a zamestnancom žalobca poukázal na to, že žalovaný spolu s jeho spolupracovníkmi po zistení škody v podstate okamžite ukončili pracovný pomer u žalobcu, a to okamžitým skončením pracovného pomeru zo strany zamestnanca. Pokiaľ sa týka záverov súdu prvej inštancie, že údajne nebola preukázaná výška škody, tak tieto závery sú v rozpore s tým, že preberacím protokolom bol jednoznačne stanovený rozsah poškodených dielov, ktoré bolo potrebné vymeniť a opraviť a zároveň spolu s vyfakturovaním vykonanej opravy spoločnosťou Aquafinal, s.r.o., bola preukázaná aj cena tejto opravy, a to v sume 7.112,60 Eur s DPH, z ktorej časť v sume 3.996,- Eur bola uhradená spoločnosti Aquafinal, s.r.o. Pre neuhradenie zvyšnej nezaplatennej časti 3.116,60 Eur je vtedajší konateľ, pán F. Č. trestne stíhaný a obžalovaný, a to pre trestný čin zvýhodňovania a poškodzovania veriteľov. Rozsah a výška škody, ako aj náklady na jej opravu sú teda v konaní jednoznačne preukázané, a ďalšie možné dokazovanie v tejto veci by predstavovalo už iba znalecké dokazovanie. Taktiež ani žalovaný nenamietal rozsah poškodenia bazénového systému, a teda výšku škody. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že v konaní bolo dostatočne preukázané konanie, respektíve opomenutie konania žalovaným, na ktoré bol žalovaný povinný, a taktiež vznikom škody v tvrdenom rozsahu a výške, a zároveň bola preukázaná príčinná súvislosť medzi nekonaním žalovaného a spôsobením škody. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a zaviazhe žalovaného na zaplatenie sumy 1.230,80 Eur s 9 % úrokom z omeškania od 17.04.2011 do zaplatenia žalobcovi, alebo napadnutý rozsudok zruší a vec vráti prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov konania a trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

16. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol na základe dostatočne a náležite zisteného skutkového stavu, a vec správne právne posúdil. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal spoľahlivo a jednoznačne, že vznik škody zapríčinil žalovaný, a nepodarilo sa mu ani preukázať príčinný vzťah medzi vznikom škody, ak vôbec vznikla a konaním žalovaného, teda kauzálny nexus. Žalovaný si uplatnil trovy odvolacieho konania.

17. Ďalšie vyjadrenia do spisu doručené neboli.

18. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 17.03.2021 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

19. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom č.k. 4C/633/2012-157 zo dňa 29.07.2014 súd prvej inštancie vo veci rozhodol tak, že konanie ohľadne sumy 460,93 Eur zastavil, II. výrokom zaviazal odporcu uhradiť navrhovateľovi sumu 1.746,77 Eur s 1,89% ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 01.03.2011 až do zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 445,98 Eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Protinávrh odporcu proti navrhovateľovi, pokiaľ sa týka náhrady škody vylúčil na samostatné konanie. V tomto konaní bol navrhovateľom J. Č., teda terajší žalovaný, a odporcom Aquareal, s.r.o., teda právny predchodca terajšieho žalobcu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.08.2015, respektíve 04.10.2014, čo do ods. 1 a 3 po tom, čo bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 5CoPr/7/2014-178 zo dňa 29.05.2015 v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania ohľadne sumy 460,93 Eur a výroku o vylúčení protinávru odporcu proti navrhovateľovi, pokiaľ sa týka náhrady škody na samostatné konanie. Zároveň odvolací súd odmietol odvolanie odporcu proti výroku o vylúčení protinávru odporcu proti navrhovateľovi na samostatné konanie, a rozhodol o trovách odvolacieho konania.

20. Súd prvej inštancie následne vyzval strany, aby predložili potrebné listinné dôkazy v súvislosti s uplatnenou náhradou škody, a to pokiaľ sa týka ich tvrdení. Súčasne si vyžiadal správu, spolu so spisovým materiálom od poisťovne Wüstenrot, kde z listinných dôkazov vyplýva, že po nahlásení škodovej udalosti ukončili vec bez poskytnutia poistného plnenia, pretože z predložených dokladov, ktoré si vyžiadali za účelom ukončenia šetrenia predmetnej škodovej udalosti, ktorej sa mal, podľa tvrdenia právneho predchodcu teraz žalobcu, dopustiť žalovaný, nebola preukázaná zodpovednosť teraz žalovaného, preto teraz žalovanému ani nevznikol nárok na poskytnutie poistného plnenia v prospech právneho predchodcu teraz žalobcu.

21. Vo veci už bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 4C/188/2016-112 dňa 31.07.2018. Odvolací súd uznesením zo dňa 07.05.2019 č.k. 5CoPr/2/2019 - 144 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odvolací súd konštatoval, že postupom súdu prvej inštancie došlo k nesprávnemu procesnému postupu znemožňujúcemu strane žalobcu uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie na pojednávanie nepredvolal právneho zástupcu JUDr. Martina Šafu, advokáta. Preto odvolací súd uložil súdu prvej inštancie konať riadne so stranami sporu a právnymi zástupcami, a zároveň vyporiadať sa s návrhom žalobcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka Č..

22. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný pracoval u právneho predchodcu žalobcu na pozícii údržbár. Ide o pracovnú zmluvu zo dňa 01.10.2008, s nástupom do práce 01.10.2008. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú. Listom zo dňa 18.02.2011 žalovaný okamžite skončil pracovný pomer so žalobcom z dôvodu že mu nevyplatil mzdu za mesiac 12/2010 a to ani do 15 dní po uplynutí jej splatnosti. Právne predchodcovi žalobcu mala byť spôsobená škoda neplnením si povinností jednak žalovaného, ako aj jeho spolupracovníka neplnením si povinností ako zamestnancov tak, že títo ako údržbári bazénového komplexu Letného kúpaliska neodčerpali pred nadchádzajúcou zimou, t.j. v decembri 2010 vodu z potrubí, ktoré tvoria súčasť bazénového systému. Následkom toho voda v potrubí zamrzla a potrubie prasklo, čo znefunkčilo celý bazénový systém. Právny predchodca žalobcu tak spadol do rizika, že pred novou sezónou nebude môcť spustiť prevádzku bazéna. Bol nútený objednať a nainštalovať nové potrubie, za čo mal uhradiť ako pôvodne tvrdil, Obchodnej

spoločnosti Aquafinal, s.r.o., celkové náklady na základe vystavenej faktúry vo výške 8.484,36 Eur. Právny predchodca žalobcu mal určenú výšku škody prerokovať so žalovaným J. Č. dňa 17.03.2011, a tento mal so vzniknutou škodou prejsť súhlas. Q. Q.T. sa na prerokovanie škody nedostavil aj napriek tomu, že bol žalobcom na toto prerokovanie písomne pozvaný. Z preberacieho protokolu a odovzdávacieho protokolu z 17.03.2011 vyplýva, že žalovaný odovzdá žalobcovi ako zamestnávateľovi dňa 17.03.2011 kľúče od odovzdávaného objektu Letného kúpaliska B. Nemcovej 2682 Vranov n/T do 10 dní od podpísania protokolu. V závere je uvedené, že súhlasí s prílohami č. 1 a č. 2 čo sa týka rozsahu škody. V protokole nie je žiadna zmienka o prerokovaní náhrady škody so zástupcami zamestnancov. V spise je doložená príloha č. 1 a 2, kde je uvedené stav jednotlivých položiek, či vyhovujú alebo nie. V prílohe č. 1 je uvedené, že všetky položky vyhovujú. V prílohe č. 2 je uvedené, že položky boli poškodené, výška škody tam uvedená nebola. Zástupcom zamestnávateľa uvedeným v protokole bol Gabriel Čopák.

23. Z preberacieho a odovzdávacieho protokolu z 17.03.2011 vyplýva, že zamestnanec X. Q. mal tiež odovzdať zamestnávateľovi kľúče od odovzdávajúceho objektu Letného kúpaliska B. Nemcovej 2682 Vranov n/T. V protokole je poznámka, že sa na odovzdávanie nedostavil. Objekt bol odovzdaný za účasti zamestnancov a mestskej polície. Stav objektu súhlasí s prílohami priloženými k preberaciemu protokolu. Zástupcom zamestnávateľa bol F. Č..

24. Z faktúry č. 09/2011 vyplýva, že firma AQUAFINAL s.r.o. opravovala poškodenia v objekte kúpaliska u žalobcu, išlo o rekonštrukciu mrazom poškodennej technológie bazénov na mestskom kúpalisku, bazénovú mriežku. Faktúra bola na sumu 3116,60 eur a bola splatná dňa 31.05.2011.

25. Z listín zaslaných poisťovňou, ktorá poisťnú udalosť riešila čl. 59-79 vyplýva, že šetrenie nahlásenej škodovej udalosti ukončujú bez poskytnutia poisťného plnenia. Podľa článku 1 VPP sa poistenie vzťahuje na zodpovednosť za škodu vzniknutú inak, ktorú poistený spôsobil svojmu zamestnávateľovi zavineným porušením povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním v čase trvania poistenia, pokiaľ táto jeho zodpovednosť vznikla podľa ustanovení Zákonníka práce, príp. iných predpisov upravujúcich všeobecnú zodpovednosť poisteného za škodu. Predpokladmi vzniku všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu podľa § 179 Zákonníka práce sú: protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody, zavinenie, existencia pracovného pomeru a ku škode musí dôjsť pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi. Zamestnávateľ žalovaného bol povinný preukázať, že všetky tieto predpoklady boli v danom prípade naplnené, nakoľko poisťovní neboli doručené všetky doklady o doložení ktorých žalobcu, teda zamestnávateľa žalovaného za účelom ukončenia šetrenia udalosti žiadali, považovali predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu podľa § 179 Zákonníka práce za nepreukázané.

26. Žalovaný tvrdil, že predmetom jeho pracovných povinností bolo pripraviť kúpalisko na letnú sezónu, pripraviť technologické zariadenie, zabezpečiť chémiu, zabezpečiť prípravu vody, aby zodpovedala technickým normám, technológiu, poriadok, vyčistiť bazén pripraviť sprchy, a všetko. Robili to traja + dve upratovačky. Presne sa už na počet upratovačiek, či boli dve alebo tri nepamätal. Obsahom jeho pracovnej náplne po sezóne bolo v prvom rade vypustiť bazény, ale nie celkom, Nechala sa tam určitá výška hladiny. Takto mu to bolo prikázané. Robili to vo veľkom bazéne, a aj v detských malých. Potom sa malo vypustiť potrubie, potrubie od filtrov a povypínať elektrické zariadenie. V celom kúpalisku bol však veľký problém, ktorý sa nedal ovplyvniť a to boli dažde a bola tam spodná voda. Žalovaný nevedel presne povedať, ak sa stal kritický bod, že on niečo spôsobil. Kategoricky to odmietol, boli dažde a kľudne sa mohlo stať, že bola spodná voda a došlo k vytopeniu.. Zároveň za vypustenie vody z potrubia mali byť zodpovední všetci traja pracovníci. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca je nedôvodná, lebo žalobca neniesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, ktorými sú vznik škody, porušenie povinnosti pri plnení pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s nimi, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou, zavinenie zamestnanca a existencia pracovného pomeru, pričom ak nie je splnený čo i len jeden z nich, nie je daná zodpovednosť. Súd prvej inštancie mal za to, že v konaní je nepochybná len existencia pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca neoznačil a nepredložil dôkazy, ktoré by jednoznačne preukazovali splnenie predpokladov pre vznik škody, a to porušenie povinností pri plnení pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s nimi, príčinnú súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, zavinenie žalovaného ako zamestnanca, ani to, že škodu spôsobil výlučne žalovaný, teda jeho subjektívne zavinenie, a to akým spôsobom ju

uspôsobil. Žalobca nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vznikom škody medzi porušením povinnosti Žalovaného a vzniknutou škodou. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalovaný spolu s ďalšími zamestnancami si svojej povinnosti po ukončení sezóny kúpaliska splnili, potvrdil to vo veci vypočutý svedok. Je zrejmé, že k poškodeniu mohlo dôjsť akoto vyplynulo z dokazovania v dôsledku vysokej hladiny spodnej vody. Preto nie je možné so 100 % istotou skonštatovať, že k poškodeniu došlo porušením pracovných povinností žalovaného, ktorý pracoval u právneho predchodcu žalobcu ako údržbár, navyše, ak na tej istej pozícii údržbára s tou istou pracovnou náplňou pracovali ďalší dvaja pracovníci, ako to z dokazovania vyplynulo.

27. Žalobca jednoznačne nepreukázal ani rozsah vzniku škody. Samotná faktúra za opravu ešte sama o sebe túto skutočnosť hodnoverne nepreukazuje. Nie je zrejmé, či všetky fakturované práce boli fakturované práve v súvislosti s poškodením, ktoré mal spôsobiť žalovaný. Uvedené skutočnosti nevyplývajú z predložených listín, tie preukazujú len výšku opravy bazénového systému, nie výšku poškodenia. Na toto nemá vplyv ani to, že poisťovňa odmietla plniť z titulu poistného plnenia z uzavretej poistnej zmluvy ktorú mal žalovaný uzavretú. Skutočnosti o zavinení žalovaného jednoznačne taktiež nevyplývajú ani z výpovede svedka bývalého konateľa F. Č., ktorý potvrdil, že na pozícii údržbára pracovali traja cit. „Následne zistil, že to nebola ani jeho vina. Presne sa nepamätá. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo bolo príčinou tejto škody, uviedol, že mysleli si, že sa nevypustil systém. Nevedeli to preukázať, preto sa aj oni ohradili, že to nebola ich chyba“.

28. V konaní nebolo preukázané ani to, že uzatvoril so žalovaným písomnú dohodu o náhrade škody a taktiež nepreukázal, že požadovanú náhradu škody vopred prerokoval (keďže presahuje 50,- Eur) so zástupcami zamestnancov ako mu to ukladaná Zákoník práce. Preberací a odovzdávací protokol nie je dohodou o náhrade škody ako má na mysli Zákoník práce.

29. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

30. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci, a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil, a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Žalobca v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci, k čomu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

31. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016).

32. Súd prvej inštancie správne zistil, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu, ktorými sú vznik škody, porušenie povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi,

nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou, nepreukázal ani subjektívne zavinenie zamestnanca, teda žalovaného za škodu. Preukázal jedine, že medzi žalobcom, respektíve jeho právnym predchodcom a žalovaným existoval pracovný pomer. Tak ako uviedol súd prvej inštancie, nie je možné so 100 % istotou skonštatovať, že k poškodeniu potrubia došlo porušením pracovných povinností žalovaného, ktorý pracoval u žalobcu ako údržbár. Navyše na tej istej pozícii údržbára, s tou istou pracovnou náplňou pracovali ďalší dvaja pracovníci. Správne je i zistenie súdu prvej inštancie, že žalobca jednoznačne nepreukázal ani rozsah vzniku škody. Samotná faktúra za opravu ešte sama o sebe výšku škody hodnoverne nepreukazuje. Zavinenie žalovaného jednoznačne nevyplýva ani z výpovede svedka bývalého konateľa F. Č., ktorý potvrdil, že na pozícii údržbára pracovali traja pracovníci. Vo vzťahu k žalovanému uviedol, že následne zistil, že to nebola jeho vina. Presne sa svedok nepamätal. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, čo bolo príčinou škody uviedol, že si mysleli, že sa nevypustil systém. Nevedeli to preukázať. V priebehu konania skutočne bolo preukázané aj to, že poisťovňa odmietla plniť z titulu poistného plnenia z uzavretej poistnej zmluvy, ktorú mal žalovaný. Skutočnosti tvrdené žalobcom nevyplývajú tak, ako to správne uviedol súd prvej inštancie ani z predložených listín. Listiny preukazujú len výšku opráv bazénového systému, nie výšku poškodenia. Správne súd prvej inštancie poukázal aj na to, že v konaní nebolo preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným písomnú dohodu o náhrade škody. Taktiež nepreukázal, že požadovanú náhradu škody, ktorá presahuje 50,- Eur vopred prerokoval so zástupcami zamestnancov, ako to ukladá zamestnávateľovi Zákonník práce. Preberací a odovzdávací protokol skutočne nie je dohodou o náhrade škody ako má na mysli Zákonník práce.

33. Žalobca je povinný uviesť skutočnosti o ktoré opiera svoju žalobu, pričom podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. I splnenie dôkaznej povinnosti ešte nezanemena unesenie dôkazného bremena, ak splnenie tejto povinnosti nevedie k preukázaniu jej tvrdení. Ak teda strana, ktorá splnila povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú navrhnutými i vykonanými dôkazmi nepreukázala nepochybné skutočnosti, ktoré tvrdila znáša procesnú zodpovednosť za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená neunesenie tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu dôkazné bremeno má určujú normy hmotného práva, a v zásade ho má ten, v koho záujme je dokazovanie určitej skutočnosti. Procesný neúspech v spore postihuje v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno. To znamená neoznačil potrebné dôkazy, alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu.

34. Súd prvej inštancie primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko žalobcu k prejednávanej veci, i stanovisko žalovaného, vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery, teda neunesenie dôkazného bremena žalobcom, ktoré primerane vysvetli.

35. Na záver odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolacom konaní nevzniesol žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej, a opätovné zdôvodnenie neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

36. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016).

37. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

38. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho

konania v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

39. Toto rozhodnutie prijal bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.